

[Aage Fogh.]

det synes jeg, det ærede Medlem skulde være glad for. Derimod var jeg ikke nær saa glad for det ærede Medlem, naar han vilde paastaa, at jeg har søgt at tillægge det ærede Medlem Hr. Fibiger andre Motiver end dem, han har givet Udtryk for. Det staar klart at læse i Betænkningen, og jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere et lille Stykke:

„Mindretallet maa hævde, at inden det offentlige med nogen som helst Ret blander sig i det private Skyldforhold mellem Laantager og Laangiver og eventuelt mere eller mindre frivilligt kræver, at Laangiveren skal yde Ofre, at det offentlige yder sit Offer og erkender, at den Prioritet, det offentlige gennem de sidste 20 Aar har indskudt i Landbrugs-ejendommene, drages ud af disse.“

(*Christmas Møller*: Stedse stigende?). Der staar her at læse „gennem de sidste 20 Aar“, de sidste 20 Aar strækker sig fra 1916 til 1936. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller afbryder og siger: „Stedse stigende“. Jeg indrømmer, at det staar her ikke. Jeg gav det ærede Medlem en Række konkrete Tal, dem vil det ærede Medlem i Morgen kunne læse i Fortrykket og deraf se, at i Perioden 1916—20 var Grundskatten her i Landet efter Landbrugsregnskaberne 23 Kr. pr. Hektar, og derefter steg den til noget over 35 Kr. pr. Hektar, saa faldt den til 19 Kr. i 1933—34; saa det ærede Medlem vil se, at den Prioritet, der er Tale om, har det offentlige i nogen Grad hævet netop i Kriseperioden; derfor er min Citering af Betænkningens Ordlyd nogenlunde rigtig; jeg indrømmer, at Ordene „stedse stigende“ ikke direkte findes der, men Tanken er ganske den samme. Derfor er jeg ikke glad for, at det ærede Medlem siger, at jeg havde indskudt noget, som ikke staar her.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg har fremdraget angaaende en Sammenligning mellem Sønderjylland og det øvrige Land, her jeg ofte — ogsaa i Dag — klart sagt, at vi fra alle Sider er enige om at yde en Støtte til sønderjyske Landmænd, men jeg har samtidig føjet til, at det, jeg tror, man ikke i det lange Løb kan komme uden om, er, at Landmændene i det øvrige Land, som under samme falske Forudsætninger er kommet ind i samme vanskelige Vilkaar, maa have det samme Tilbud om Lettelse. Det er min faste Overbevisning, at hvis de to Oppositionspartier stadig gaar imod det, vil der hos mange Landmænd i det øvrige Land vokse en Misstemning frem, fordi de tydeligt ser, at de i og for

sig er berettigede til den samme Støtte som Landmændene i Sønderjylland. Jeg har aldrig nogen Sinde villet give Udtryk for, at vi ikke ønskede det Støttearbejde fortsat for vore Landsmænd i Sønderjylland, men jeg har givet Udtryk for Ønske om, at man udstrakte det til den øvrige Del af Landet.

Endelig fremdrog det ærede Medlem min Bemærkning om, naar Gælden er kommet ud af Verden — jeg troede, det ærede Medlem var saa begavet, at han forstod, at naar jeg i denne Forbindelse talte om, at Gælden er kommet ud af Verden, mente jeg den Gældspost, vi tumler med i dette Lovforslag, den Gældspost, der inden for Landbruget er anbragt over Værdigrænsen, og som i Øjeblikket behandles i det foreliggende Lovforslag. Det var den Gæld, jeg tænkte paa, det troede jeg, det ærede Medlem forstod, men da det ikke er Tilfældet, skal jeg oplyse det her. Ellers har jeg ikke tænkt paa at afskaffe al Verdens Gæld, i hvert Fald ikke i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen var nu inde paa sin Betragtning om, hvad Rentetilskuddet betyder, og siger, at en Mand, der har en Ejendom, som er vurderet til 20 000 Kr., og en Gæld paa 22 000 Kr., faar kun et Rentetilskud paa 150 Kr., det er ikke nogen stor Hjælp. Jeg forstaar ikke den Tankegang. Det ærede Medlem Hr. Brorsen var ogsaa inde derpaa. Det, det drejer sig om, er, at vi betaler alle Rentepengene af den Del af Gælden, som Landmændene ikke selv er i Stand til at betale, naar de skal have normal Arbejds-løn og Driftslederløn som i andet Erhverv, det er hele Grundlaget for denne Lovgivning. Gennem det officielle Materiale, som staar til Raadighed, kommer man til det Resultat, at en middeldygtig Landmand i Øjeblikket vil kunne forrente 85 pCt. af de Værdier, han arbejder med; den Gæld, han har derudover, har man fra Regeringens Side stillet Forslag om at dække for ham. Jeg vil stille det ganske bestemte Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Brorsen — jeg stillede det for kort Tid siden fra denne Talerstol uden at faa det besvaret —: Hvis vi tænker os, at vi staar over for en Landmand med en Ejendom, som er vurderet til 100 000 Kr., han skylder 85 000 Kr. væk i Ejendommen, han kan faa fuld Arbejds-løn og fuld Driftslederløn, forrente de 85 000 Kr., han har laant, men ikke faa Rente af de 15 000 Kr. af egne Penge, som han har staaende i Bedriften, vil det ærede Medlem saa sige, at saa har Staten Pligt til at garantere for, at denne Mand ogsaa